

Дата прийняття:	21/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	21/05/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF A.S. v. RUSSIA (Application no. 17833/16)
Зміст:	<p>23 березня 2016 року заявника було затримано у зв'язку з порушенням міграційних правил. Цього ж дня районний суд постановив рішення про накладення на нього адміністративного штрафу та про його видворення; до цього моменту заявникові було обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.</p> <p>5 квітня 2016 року Верховний Суд Республіки Удмуртії скасував попереднє рішення суду в частині накладення адміністративного штрафу.</p> <p>2 червня 2016 року заявника було звільнено.</p> <p>3 червня 2016 року Верховний Суд Республіки Удмуртії за заявою працівника міграційної служби повторно розглянув справу заявника та направив справу на новий розгляд до суду першої інстанції.</p> <p>16 червня 2016 року суд першої інстанції переглянув рішення щодо заявника про адміністративне видворення від 23 березня 2016 року та підтвердив його обґрунтованість і законність.</p> <p>Цього ж дня заявника було затримано.</p> <p>12 вересня 2016 року Верховний Суд Республіки Удмуртія підтримав рішення суду першої інстанції від 16 червня 2016 року та залишив його без змін.</p> <p>7 лютого 2017 року заявник подав касаційну скаргу на три рішення суду до Верховного суду Російської Федерації.</p> <p>15 липня, 7 листопада і 19 грудня 2016 року та 27 січня, 2 березня та 10 квітня 2017 року Октябрьський районний суд міста Іжевська задовольнив клопотання судового виконавця про відстрочку виконання наказу про видворення заявника на один місяць у зв'язку із застосуванням тимчасових заходів відповідно до Правила 39 Регламенту Суду. Під час судових проваджень з розгляду клопотань виконавця адвокат заявника заперечував необхідність застосування до підзахисного тримання під вартою і вимагав зупинення виконання рішення суду та звільнення заявника з-під варти.</p> <p>17 травня 2017 року Верховний суд Російської Федерації розглянув касаційну скаргу заявника та переглянув рішення суду про адміністративне видворення.</p>

	<p>Верховний суд Російської Федерації підтвердив висновки рішення суду від 23 березня 2016 року, однак припинив застосування адміністративного стягнення у вигляді видворення, обґрунтувавши це тим, що заявника може бути піддано загрозі катування або жорстокого поводження у разі його повернення до Сирії.</p> <p>2 червня 2017 року заявника було звільнено (після вступу рішення в законну силу).</p> <p>11 травня 2016 року заявник звернувся до органів влади з клопотанням про визнання його біженцем та надання тимчасового притулку, однак його заява була відхилена 4 липня 2016 року. Заявник не оскаржував відмову до апеляції, мотивувавши це тим, що органи влади «запевнили» його, що заява про надання тимчасового притулку буде задоволена.</p> <p>25 листопада 2016 року друге клопотання заявника про надання тимчасового притулку було відхилене міграційними органами влади; цю відмову заявник теж не оскаржив.</p> <p>Згідно з інформацією від 9 листопада 2017 року, наданою адвокатом, 2 серпня 2017 року заявник покинув територію Російської Федерації за власним бажанням та проживає у Швеції.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення підпункту f) пункту 1 та пункту 4 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість).